

56
Μαντζιά (Αθήνα), 16 Ιουλίου, 1942.

Αγαπητέ κ. Κολλογιάνε,

Για το πρώτο γράμμα σου μου ανέφερες βλο-
κετυλάκι σου γραμμένο δη. γράμμα έγραψα και η καλύτερα τάξιν Γυμνασίου
και Λυκείου, νομίζω πως τοι λόγον τον έχου τα ήδη υπέρχου τα έλλη-
νικά εκπαιδευτικά διατάγματα, τα οποία ωσαύ τον έρχου και κυβερ-
νήσει και πλά το κυβερνητικόν Curriculum, που μας έδωξή σου, έ-
μεις δέ έχομεν ναίνα διατάγμα να έδωναφέρωμεν ή να έφορα-
νώσωμεν δεξιότητες. Θεωρώ πώ πως αν οι έφοροι ή μάλλον το Γρα-
φείον και Παιδείας δεξί να μας είωθαμε καλό, που γυμνάσιον δεξιά, ή
και διατάξιν, τότε δεξιά και με δά σναίνωδομε.

Για το δεύτερο, δη. και υπήμας ή το war
bonus και Καθημέριον, νομίζω πως αν ή κυβέρνησις έδειχνε και
το έλάχιστον ενδιαφέρον για και βελτίωση και Παιδείας μας, ή τους δεξιάς
οργανισμούς και σναδέφους, δά λόγαριτε εύκολα, γιατί σίμπερα περι-
σότερο από ναδύ ήμια φάρα έπρεπε να δείξη και καί και, δεξιάς.
Μή και δά υπέρχου; γιατί να σερνάμεσθ' έμεις δά πόδια και να
και έμελώσομε, για μάλα ήμια πράγματα, τοι καιρό που έμεις
δάρπτετε να μας περιποιηθεί, για να μας έχει φήμισι, εσομπο-
ροίτε; Από τοι καιρό που έδέσπισε έμεις και κρίμαμα με
τρόπο Σάυγου, ή κ. και με όργανο και είου γυμνών και έδουλοισι
του μέλρου ειλό British Council ή και Κομμ. Κυβερνήτου, έδωσ ή-
μερα με έμας και τοι διηροδιδασκαλίας και τοις ήδωροισι
δασκαλίας και μελοχειρίσει σί καιροίδα. Γιατί έμεις να δεξιά-

μαστέ να υιοθετήσετε; Τη στιγμή που ολιγάριθμοι έριτμοσκόποι
 έδωσαν στους δολοχούς έφηδες τα παιδιά, θυ. στο έδαφος κομμάτια, ένα
 δίγρο λούμινυ θυ. 20 1/5 ή 20 1/9 του μισού του! μαρτυρησά-
 δικία! Και που σήμερα οι δολοχούς κέτοι άνθρωποι χωρίς καρδιά, χωρίς
 χάρη ή βούλοο, γαλή; γαλή δει έμπορεσαν με αυτοί όπως οι έγγεφοι
 με οι άρρηκώτεροι του έγγεφου ψελοέμποροι και πλιμομωσαυλάς
 νάχου είδατο περίσσειμα για να προμωθωσούν έδω με από τα
 "μαύρη αγορά". Το παραπονοί πόρικο από το άλλο έτο ύψωδωμο
 οι μοδοί ανάτομα με τα διγρίβια τα φουί. Μα τότε ποσόν το
 ρηίς καίω από το έρεχο τα κοινά, γυίμυ. Έδομοδμυ ποσόν
 μαγιά και ούδωκατα η μοδοί έδωκατε στο Ρουμωλο Λεμωσδ.

Για το έρτο μίμωα, αν γίνε καλό και φοβάσαι,
 "γαία μωχάτω πυρί". Αε η Αγγλική κυβέρνησις που γογίμυ καί
 ναίω, και καίει ό,τι δείτε, φαλάφελι ότε, και γέτολο, η τερμα-
 νικιά δα δείξω και να μας αλωσού τοιδμύς μας Einführung;

Αλλά για τα Όμοσπονδία δείτε να έυδύσωμε κοινόν
 δραμομωδύ; Έσο πρώτα-πρώτα χωρίς να μιλώμε για γυίμυ μου έπικαθε
 με έδωμοτεςόσεθ δυν "ερεοδία" και πρεσβυό μου έδω έραμωλέε, ή η
 μίμωα τα Όμοσπονδία. Δει έχω ενλοίτοις πλάπονο. Αλλά πωίμωα
 έωρα να έυδύσωμε κοινόν ανάμομωδύ; Οέμυ να με γεροιστομύσω
 ή να δώωμ για ενλόπωου βλαί αναδωγέω και το κώδωμο ότε όρμό
 ναίω κοινού είμα ναίω η άλλα καρμωμάτα; Με καίε έραμω-
 λια νάπορω για το έρόπο που κέελέτα. Μοι μωα, στο έρτο
 για ανεργασία. Μα αί είχατε όρδη αλιζωμυ και οργασία που
 έχει άμωδω ανεργασία, ότε καότα Λεμωσάτα δά σωμωτάτε έοί

καθαρίσει σε, όταν έρχοσθε γιά τήν τελική συνέλευση προπέρνοι, εί,
μείνε πιο πρσί, δάι δά μ' έμαλαρείδατε όταν έσφιχούτε μέ λού
u. Cullen γ' λού Mace γιά τήν έροποποιήθει του Καλασολιμού.

Δάι δ' επέρεγες ούτε έφέτος να' εδεις μαζί μεν σού u. Cullen γιά τήν πορ-
μωσί είσόδου με ούτε δά έμαλέγειτε τή Δάει, όταν σου έγραφα
ότι δά περνούσμε καόυκι. Γυλί έμύ πιστένω πού θα αύλά τ' είχε
να με σποπύκω. Μού έγραψαν με άγιοι πορροί γιά τήν έλεια σου να τ' έδω-
ση, αλλά έμύ είχα πάλι τή είσφογάθει μου. Τώρα; Η να' σου δ πώ;
Ναι να' του γράψω καταφαλιμα' γιά τή σπερρασία, πού με τ' έρω μεν
την άρτιθμω;

χαρις τήν άδεια σου

Δάι μου χεί, δά' σου άρεσε τήν τετατα αύτι είσολογί σου
να' τή δημοσίετα με έμύ βέι έμμερίδες μέ σχορια που δάι.
έδναν πιο έλλογο χρωμα σού χόγους πού τή έπαγορείουν;
δάι δά' τή μαρω δμω, έδνω με άί πειφομένο τή είσφογί.

Μέ άγαθά,
Φοίβη

γ.τ. Σλή Ανωσσία δά' είδω τήν Ρέμ-
πλη, 23/7, Ναι έμπορ. Ατόχη,
Πίς 11 π.μ.

Είδη